

ЗАЩО КУЧЕТО И КОТКАТА СА НЕПРИЯТЕЛИ КИТАЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2009

chitanka.info

Един мъж и една жена имали златен пръстен. Той бил вълшебен пръстен и който го притежавал, никога нямало да познае бедността. Но те не знаели това и продали пръстена на нищожна цена. От момента, в който пръстенът напуснал тяхната къща, те започнали да обедняват все повече и повече и накрая вече не знаели кога ще ядат следващия път. Те имали куче и котка, които също гладували. Двете животни започнали да мислят как да помогнат на своите господари да си възвърнат късмета. Накрая на кучето му дошла идея.

— Те трябва да си върнат пръстена — казало то на котката.

Котката отвърнала:

— Пръстенът е заключен на сигурно място в един сандък и никой не може да се добере до него.

— Ти трябва да хванеш някоя мишка — казало кучето. — Мишката трябва да изгризе дупка в сандъка и да измъкне пръстена. А ако не иска, кажи й, че ще я нахапеш до смърт, и ще видиш, че ще го направи.

Този съвет се харесал на котката и тя хванала една мишка. После поела към къщата, в която бил сандъкът, и кучето тръгнало след нея. Стигнали до една широка река. И тъй като котката не можела да плува, кучето я взело на гърба си и преплувало с нея. След това котката занесла мишката до къщата, в която бил сандъкът. Мишката прегризала дупка в сандъка и извадила пръстена. Котката сложила пръстена в устата си и се върнала при реката, където я чакало кучето и то я пренесло обратно през реката. После те продължили заедно към дома, за да занесат на господаря и господарката си пръстена, носещ щастие. Обаче кучето можело да бяга само по земята и ако на пътя му имало къща, всеки път трябвало да я заобикаля. Котката обаче бързо се покатервала на покрива и така достигнала до дома си много преди кучето и занесла пръстена на господаря си.

Тогава стопанинът й казал на жена си:

— Какво полезно създание е котката! Ще й даваме винаги достатъчно храна и ще се грижим за нея като за свое собствено дете!

Но когато кучето си дошло у дома, набили го и го мъмрили, задето не помогнало за възвръщането на пръстена. А котката седяла до огнището, мъркала и не казала нито дума. Тогава кучето се разсърдило на котката, че си е присвоила цялата заслуга, и където я видело, подгонвало я и се опитвало да я хване.

И оттогава котката и кучето са неприязтели.

Илюстрация: Джордж У. Худ (George W. Hood, 1921)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.